

Bedre rammer for dialog

Mange forskellige aktiviteter og interesser støder sammen i det åbne land. For at få et samarbejde i gang til gavn for alle, skal der udvikles bedre rammer for dialog og blødes op på stive regler, påpeger planchef Trine Eide.

Når man taler om landskabet i det åbne land, er der mange interesser i spil. Og det er ikke altid, de spiller smukt sammen.

Der er landmanden, som ønsker fuld råderet over sin ejendom for at kunne optimere produktionen; og der er kommunen, som gerne vil have et stort ord at skulle have sagt om forvaltningen af de landskaber og naturområder, som går ind over landmandens private ejendom.

Og så er der måske et lokalt turisterhverv, som også har interesser i landskabet, og der kan være sportsfiskere, ornitologer og andre privatpersoner og organisationer - alle med interesse i hvad der sker på og omkring landmandens marker. Det er vigtigt, at aktørerne får en fælles forståelse af begrebet landskab og de forskellige elementer, som det aktuelle landskab består af.

Arbejder på forskellige niveauer

- De forskellige parter ser forskelligt på landskabet, og de arbejder på forskellige niveauer. Den enkelte lodsejer har fokus på sin egen ejendom, og kommunen arbejder på det overordnede niveau. Men i sidste ende er det de enkelte lodsejere, der skal implementere det, når kommunen for eksempel vil lave økologiske korridorer mellem forskellige naturområder, sagde Trine Eide, planchef ved Videncentret for Landbrug, da hun holdt oplæg på konferencen om fremtidens planlægning i det åbne land.

Brug for bedre rammer for dialog

Trine Eides budskab var, at der er brug for bedre rammer for dialog mellem parterne. En dialog som kan træde i stedet for den meget firkantede regelstyring, der er alt for almindelig i dag.

- I dag mødes landmanden og kommunen oftest i forbindelse med miljøgodkendelser, og der ser vi tit, at meget faste regler kan stå i vejen for den bedste helhedsløsning. For eksempel kan afstanden til en nabo betyde, at en ny produktionsbygning skal flyttes 10 meter og over på den anden side af en vej, selv om det er den klart dårligste løsning i et helhedsperspektiv, både for naturen, landskabet og landmanden, forklarede hun.

Anbefalinger forstærker behov

Behovet for dialogbaseret planlægning bliver kun forstærket af Natur- og Landbrugskommissionens anbefalinger om blandt andet mere sammenhæng mellem naturområder, mere natur i landbrugslandet og bedre beskyttelse af den eksisterende natur.

- Hvis det skal virke i praksis, skal vi have landmændene til at agere efter det. Og det kan man ikke gøre med stive regler, men kun med samtale. Vi skal have sat nogle gode rammer for den dialog, understregede Trine Eide.

[Se slides fra Trine Eides oplæg](#)